

РЕШЕНИЕ

№ 5932

гр. София, 22.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Миглена Недева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Георгиева, като разгледа дело номер **9375** по описа за **2011** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е пореданачл.208 и сл.от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 02.05.2011г. по НАХД № 11371/2010 г. Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдил наказателно постановление № 55870/28.07.2010г., издадено от заместник-началник група АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Й. В. Д., на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“ за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното съдебно решение е постъпила касационна жалба от Й. В. Д., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Твърди се, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно и постановено при нарушения на материалноправните разпоредби и процесуални правила. Иска се отмяна на решението на СРС и на наказателното постановление № 55870/28.07.2010г.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Първоинстанционният съд е приел, че на 30.06.2010г. около 16:49ч. в [населено място], по [улица]в посока от [улица]към Околовръстен път Й. В. Д. е управлявал л.а. „Рено К.“ с [рег.номер на МПС] със скорост 106 км/ч при ограничение за населеното място 50 км/ч., установена с радар TR-4 № 345/02, фиксиращ скорост, дата и час, показана на водача.

Срещу касатора е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП. Касаторът не е подписал акта, което се установява с подписа на един свидетел – Х. С. Д., и не е направил възражение против акта.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и наказателно постановление № 55870/28.07.2010г. от заместник-началник група АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Й. В. Д., на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“ за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпитите на свидетелите.

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на Й. В. Д..

Неоснователни са касационните доводи за нарушение на административнопроизводствените правила. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл.42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл.57 ЗАНН. Обстоятелствата и в двата документа са непротиворечиви и ясно посочени. В конкретния случай безспорно е установено извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП – управление на МПС с превишена скорост. Наложено наказание е определено съобразно приложимата санкционна разпоредба.

Настоящият касационен състав намира за необходимо да отбележи, че при анализа на гласните доказателства, първоинстанционният съд подробно е посочил причините, поради които кредитира показанията на свидетелите С. С. и С. К., които са вътрешно непротиворечиви и достатъчно подробни и ясни, а наред с това кореспондират изцяло с приобщените по делото писмени доказателства. В случая Й. В. Д. се е движил с превишена скорост по „Ц. шосе“ посока „Околовръстен път“ със скорост 106км/ч,при допустима такава от 50км/ч. Скоростта на движение е засечена с техническо средство, чиито показания са показани на водача непосредствено след установяване на административното нарушение.

Настоящата касационна инстанция приема и изводите на СРС, че от приложения Списък на средства за измерване, преминали последваща проверка, е видно, че използваното измервателно средство TR-4 №345/02 е било техническо изправно и годно точно да измери скоростта на движещия се автомобил.

С оглед на горното, съдът приема, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС – като правилно и законосъобразно – следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.05.2011 г. по НАХД №11371/2010 г. на Софийски районен съд, НК, 8 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.